

عنوان مقاله:

بررسی فرسایش درونی در تکیه گاه سرریز سد خاکی شاه قاسم یاسوج

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی سد و نیروگاههای برق آبی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عارف بهگام - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، گروه عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر و کارش

محمد صدقی اصل - استادیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

منصور پرویزی - استادیار گروه مهندسی عمران، دانشکده مهندسی، دانشگاه یاسوج^۳

خلاصه مقاله:

فرسایش درونی یا در حالت کلی پایپینگ (Piping) یکی از پدیده های مخرب در بدنه، پی و تکیه گاه های سدهای خاکی به شمار می رود که اگر به موقع کنترل نشود می تواند سبب ویرانی سد شود. چنانچه در بدنه سدهای خاکی سیستم فیلتر-زهکش سد خاکی به درستی و مطابق استاندارد دهای پذیرفته شده، طراحی نشود، آنگاه زمینه حرکت ذرات ریز فراهم شده و در نتیجه فرسایش درونی ذرات ریز سپس درشت دانه شروع می شود که در نهایت یک مجرای عبور در مسیر جریان ناشی ایجاد می شود که به پایپینگ معروف است. این پدیده در تکیه گاه سمت چپ سرریز سد شاقاسم بوقوع پیوسته و مشاهدات حاکی از آن است که با گذشت زمان میزان جریان ناشی افزایش و در نهایت خطر تخلیه و تخریب تکیه گاه سمت راست سرریز افزایش یافته است. در این مقاله به بررسی و واکاوی این رخداد پرداخته و سرانجام راه حل بهبود و درمان آن ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

نشت جریان، سد خاکی شاه قاسم، فرسایش درونی، سیستم فیلتر-زهکش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/138314>

